

Nadal: 4 de gener

Text de l'Evangeli (Jn 1,35-42): L'endemà eren allí altra vegada Joan i dos dels seus deixebles; i contemplant Jesús que passava, diu: «Mireu l'Anyell de Déu». I el sentiren parlar els dos deixebles i van seguir Jesús. I Jesús, girant-se i veient-los que el seguien, els diu: «Què cerqueu?». I ells li digueren: «Rabbí -que vol dir: Mestre- on t'estàs?». Els diu: «Veni i ho veureu». Ells hi anaren i veieren on s'estava, i es quedaren amb ell aquell dia; era cap a l'hora dècima.

Andreu, germà de Simó Pere, era un dels dos que havien sentit Joan i el seguiren. Aquest trobà primer el seu germà Simó, i li diu: «Hem trobat el Messies -que vol dir: Crist». El portà a Jesús. Jesús el mirà, i digué: «Tu ets Simó, fill de Joan; tu seràs anomenat Cefes -que vol dir: Pere».

© Albada Editorial / evangeli.net

«'Mestre- on t'estàs?'. Els diu: 'Veni i ho veureu'»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens recorda les circumstàncies de la vocació dels primers deixebles de Jesús. Per a preparar-se a la vinguda del Messies, Joan i el seu company Andreu havien escoltat i seguit durant un temps el Baptista. Un bon dia, aquest els assenyala Jesús amb el dit, anomenant-lo Anyell de Déu. Tot seguit, Joan i Andreu ho entenen: el Messies esperat és Ell! I, deixant el Baptista, es posen a seguir Jesús.

Jesús sent els passos darrere d'Ell. Es gira i fixa la mirada en els qui el seguien. Les mirades es creuen entre Jesús i aquells homes senzills. Aquests queden corpresos. Aquesta mirada fa capgirar el seu cor i senten el desig d'estar amb Ell: «on t'estàs?» (Jn 1,38), li pregunten. «Veni i ho veureu» (Jn 1,39), els fa Jesús. Els

invita a anar vers ell i a mirar, contemplar.

Hi van, i el contempen bo i escoltant-lo. I conviuen amb Ell aquell capvespre, aquella nit. És l'hora de la intimitat i de les confidències. L'hora de l'amor compartit. Es queden amb Ell fins l'endemà, quan el sol es lleva sobre el món.

Ben encesos en la flama d'aquell «Sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca...» (cf. Lc 1,78-79), se'n van a irradiar-lo. Enardits, senten la necessitat de comunicar el que han contemplat i viscut als primers que troben al seu pas: «Hem trobat el Messies!» (Jn 1,41). Els sants també ho han fet així. Sant Francesc, un cop ferit d'amor, anava pels carrers i places, pels llogarrets i boscos cridant: «L'Amor no és estimat!».

L'essencial en la vida cristiana és deixar-se mirar per Jesús, anar i veure on s'allotja, estar amb Ell i compartir. I després anunciar-lo. És el camí i el procés que han seguit els deixebles i els sants. És el nostre camí.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«¡Quin dia tan bonic varen passar! ¡Que n'és de bonica la nit! Edifiquem també nosaltres en el nostre cor, i fem-ne una casa digna, on vingui el Senyor i ens instrueixi» (Sant Agustí)

•

«Tres vocacions en un home: preparar, discernir, deixar créixer el Senyor i disminuir un mateix. Un cristià no s'anuncia a si mateix, anuncia un altre: el Senyor. I un cristià ha de ser un home que sàpiga humiliar-se perquè el Senyor creixi en l'ànima dels altres» (Francesc)

•

«El tema del Crist Espòs de l'Església ha estat preparat pels profetes i anunciat per Joan Baptista (cf. Jn 3,29). El Senyor mateix s'ha designat com 'l'Espòs' (Mc 2,19). L'Apòstol descriu l'Església i cada fidel, membre del seu Cos, com una esposa 'presentada' al Crist, Senyor, per tal de ser amb ell un sol Esperit (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 796)